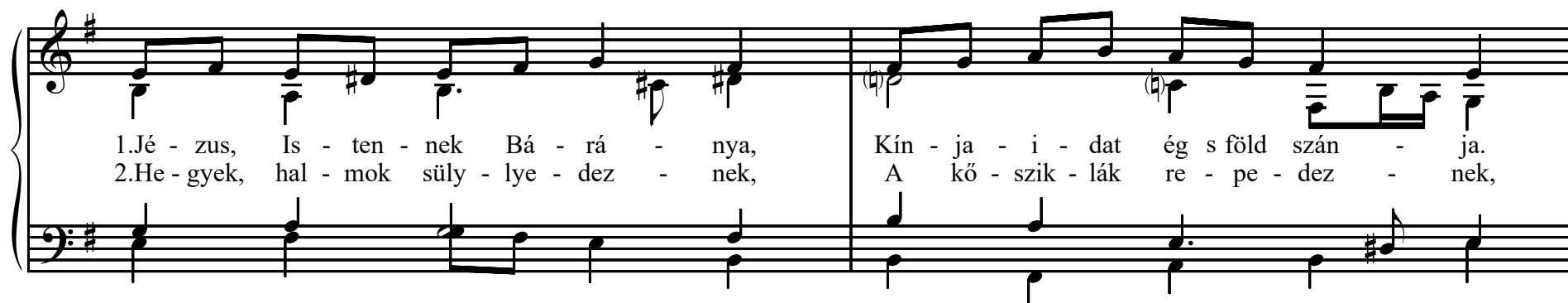
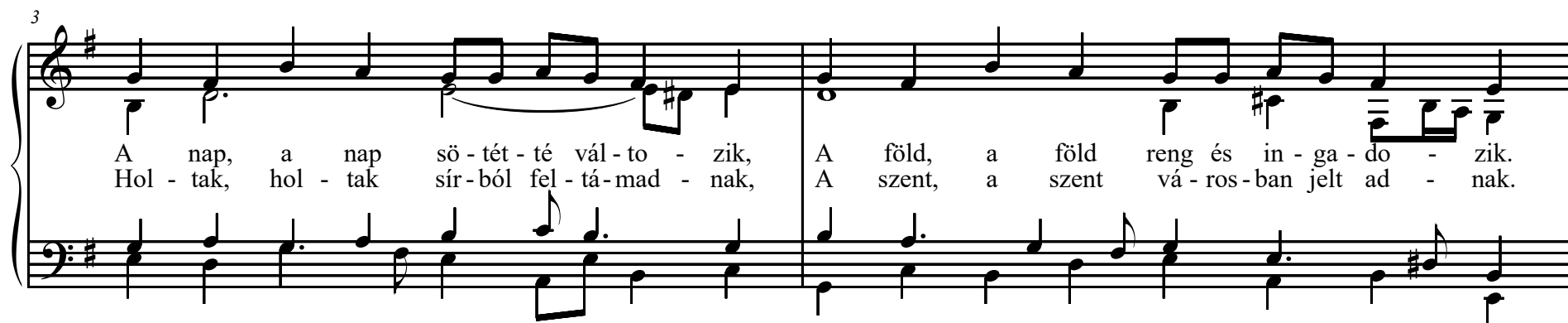

497. Jézus, Istennek Báránya

Vad Péter Zsigmond

1. Jé - zus, Is - ten - nek Bá - rá - nya,
2. He - gyek, hal - mok süly - lye - dez - nek,
Kín - ja - i - dat ég s föld szán - ja.
A kő - szik - lák re - pe - dez - nek,

3
A nap, a nap sö - tét - té vál - to - zik,
Hol - tak, hol - tak sír - ból fel - tá - mad - nak,
A föld, a föld reng és in - ga - do - zik.
A szent, a szent vá - ros - ban jelt ad - nak.

3. Íme, a templom kárpitja Kettéhasad, és megnyitja
Helyét, helyét a szentek szentjének, Isten, Isten szent közelségének.

4. Mindezekből, ó, mit értsünk? És szívünkbe, ó, mit véssünk?
Isten, Isten végtelen kegyelmét, Hozzánk, hozzánk csuda nagy szerelmét.

5. Fiát a szeretet Atyja Kereszt kínjaira adja,
Értünk, értünk hogy eleget tégyen, Urunk, Urunk s Üdvözítőnk légyen.

6. Köztünk van a Szentek Szentje: A híveknek ezt jelentse
Az ép, az ép kárpit hasadása, Földig, földig kettészakadása.

7. Jézus, ki értünk szenvedtél, Hogy éljünk, halálra mentél:
Néked, néked szívből hálát adunk, Holtig, holtig híveid maradunk.

